

DIARI DE LECTURA

El diari de lectura. Una activitat d'escriptura extensiva a Filologia.pdf:

El diari de lectura és una activitat d'escriptura consistent en l'elaboració, per part de l'estudiant, d'un diari de lectura d'una obra de ficció. Es tracta que l'estudiant alterni la lectura d'aquesta obra de ficció i l'escriptura del diari. En el diari, l'estudiant ha d'escriure allò que els fragments de l'obra de ficció que va llegint li suggereixen: records, vivències actuals, reflexions, emocions, relacions amb altres obres, etc.

“No sé si sempre necessitem que ens falti algú per saber que l'estimàvem, però això em va passar. Mentre havia viscut no tenia temps de mesurar si era amor o agraïment. Quan va haver mort, jo vaig la fiblada de l'estimació per aquell home que m'hauria fet uns quants anys de pare”.

M'agrada aquest fragment perquè penso que és molt important estimar i transmetre que estimes a la persona, perquè quan et desapareix, et sents culpable de no haver-li-ho dit.

Paula Quiñones

“Ara sé que va començar aleshores l'època feliç de la meua vida; encara que, ben mirat, tot el mal estava a l'aguait al voltant d'aquelles rialles”

M'agrada aquest fragment, perquè m'hi sento identificada, sento que és el que

em passarà ara. Després d'haver deixat la seva vida a l'Ermita, ha d'anar-se'n i al començament tot és fosc i no sap sortir-se'n, però arriba un moment que veu la llum.

“Els prats estaven rossos i els perepeps esclataven; se sentia arreu la brunzidora de les mosques que percaçaven l'aliment amb insistència. Els avellaners silvestres i les nogueres verdejaven vora el riu com els xops”

He agafat aquest fragment, perquè m'agrada la forma com descriu el començament de l'estiu. Em fa recordar els meus estius a casa dels meus avis.

Emma López

“val més un tros de pa sec, que qualsevol cosa per fer bonic”

M'agrada molt aquesta frase perquè crec que té tota la raó, ja que de vegades donem més valor a coses que en realitat no en tenen tant.

“I es que ell semblava haver nascut per treure'm tots els temors, per posar llum on jo veia fosc i per aplanar allò que se'm feia una muntanya”.

He triat aquesta frase perquè m'encanta el que li ha passat a la Conxa de trobar una persona així, ja que sempre he desitjat que em passi a mi.

Mar Figuerola

“Mossèn Miquel només feia que exclamar-se, tant a la trona com al carrer, que tant desordre per força s'havia d'ordenar i que aquella República era un desastre”.

”Sense cap mena de dubte, el capellà del poble del poble on vivia la Conxa era d'un parer contrari al republicà, com ho és el Jaume, ja que titlla aquesta forma de govern de desastre. Parla de desordre en la vida de les persones, i creu que això s'ha d'ordenar per força. d'aquesta manera, ens dona a entendre que té un pensament molt conservador, típic dels membres de l'església, però que, a més, vol inculcar en tots els habitants del poble. I no només a l'hora de Missa”.

He triat aquest fragment perquè reflecteix gairebé a la perfecció el poder polític que sempre ha tingut, i segueix tenint, l'Església sobre els fidels. Sobretot en un petit poblet allunyat del món.

Àlex Molina

“La meva mare era una dona que només coneixia dues coses: feina i estalvi”

He triat aquest fragment perquè em recorda a la meva pròpia mare, a la dedicació que té per treballar i treballar per a nosaltres, per a que a nosaltres no ens falti de res. I també perquè em fa sentir aquell sentiment de mestressa de casa que abans hi havia a la vida quotidiana i que ara, per motius aparents, s'ha anat perdent.

“ Quina felicitat va ser veure'l aparèixer amb la cara vermella sortint del tapaboques quan ja feia hores que era de nit. Em va besar molt fort; després, de ben a la vora, va mirar-se la nena que dormia al bressol”

He triat aquest fragment perquè m'ha agradat sentir en paraules una de tantes

demostracions d'amor entre el Jaume i la Conxa, perquè el fet de caminar molts quilòmetres, enmig d'una nevada i envoltat de fred, demostra que el Jaume estima la Conxa i també la seva filla.

Andrea Martínez

“No em sortia paraula i prou que hauria volgut dir, però, quan arribava un silenci, notava un nus al coll com un llaç que em tibava pels dos extrems, i em començava a fer mal fins que em pujava el primer sanglot pit amunt i desfeia el nus, i llavors s'escapava un riu de llàgrimes amb tota la fúria, perquè l'últim que jo volia fer en aquell moment era plorar”

He triat aquest fragment perquè em sorprèn i m'emociona la manera que té l'escriptora de descriure el plor, a la vegada que els sentiment de la protagonista.

“Quan vaig sentir que mare tornava a enraonar, ja hi devia portar una estoneta; vaig notar que si l’escoltava se’m tornava a nusar la gorja i, abans que tibés, vaig dir, amb un fil de veu, que aniria a viure amb tia Encarnació, que quan hem vindrien a buscar. Dilluns aniran a mercat i pare i la Maria t’hi acompanyaran.”

He triat aquest fragment perquè em sembla un acte de valentia per part de la Conxa deixar tot el que és conegut i segur per ella per anar a ajudar a la seva tia i per dir-ho abans que la mare pateixi.

Ariadna Calvache

“Altiva i segura, Tia era tan estalviadora i feinerera com ma mare, però, a més a més, era com un geni coent fent a manar com a única mestressa de casa seva”.

Aquest fragment m’agrada, perquè en unes tres línies, defineix molt bé i explica com és la Tia, la seva actitud i el seu comportament.

SEGONA PART

“Em rodolen unes llàgrimes grosses galta avall. Sento el cor encongít. Amb l’excusa d’anar a rentar roba al riu marxo de la sala. El Jaume ha callat. El deixo amb la mirada fixa al vidre de la finestra”.

M’agrada aquest fragment perquè explica el sentiment de tristesa amb molta cura i intensitat. Jo de vegades em sento igual, identificada amb aquest sentiment.

Anna Luque González

"Em sento com una pedra amuntegada en una tartera. Si algú o alguna cosa encerta a moure-la, cauré amb les altres rodolant cap avall; si res no s’atansa, m’estaré quieta aquí dies i dies..."

He triat el paràgraf en què la Conxa, en un dels moments més complicats de la seva vida, reflexiona sobre els seus sentiments. En aquest paràgraf, que ens mostra un dels seus pensaments més angoixants, diu que se sent com una pedra amuntegada en una tartera, ja que si ningú fa res per evitar-ho, ella s’estarà quieta i impotent dies i dies.

Aquesta reflexió tan trista la fa després de saber que en Jaume, el seu marit, ha mort. A mi, personalment, em va emocionar molt i, a més a més, em va fer pensar en com es pot complicar de vegades la vida de manera inesperada. Però la veritat és que vaig triar aquest fragment perquè em va fer veure la intensitat del seu amor per en Jaume.

Clàudia Bosch

“No em sortia paraula i proa que hauria volgut dir, però quan arribava un silenci, notava un nus al coll com un llaç que em tibava pels dos extrems, i em començava a fer mal fins que em pujava el primer sanglot pit amunt i desfeia el nus, i llavors s’escapava un riu de llàgrimes amb tota la fúria, perquè l’últim que jo volia fer en aquell moment era plorar”.

He triat aquest fragment perquè el primer cop que el vaig llegir em va cridar molt l'atenció. Em va fer tornar-lo a llegir, i vaig descobrir que era la millor descripció de l'inici del plor que mai he llegit.

La meua opinió és que és una descripció quasi immillorable ja que el plor és una de les coses més difícils de descriure.

Mireia Labazuy

Aquest llibre m'ha agradat molt perquè ens fa veure com era la vida abans i moltes de les dificultats que hi havia.

Recomano a tothom que se'l llegeixi i si se sap posar a la pell de la protagonista, la Conxa, llavors sabrà valorar allò que té.

També s'aprenen altres coses, com ara dir-li a algú que l'estimes perquè pot ser que un dia vulguis dir-li i que ja sigui tard per fer-ho.

Per últim m'agrada com mostra la Guerra Civil Espanyola(1936-1939). Reflecteix la història de la guerra com un obstacle a la història d'amor.

Ariadna España

Carme Torrents Aubia

Departament de Llengua i Literatura Catalanes

Institut Manolo Hugué

Caldes de Montbui

Alumnat de 4t d'ESO

Curs 2013-2014

Ins. Manolo Hugué